

متن پرسش

با عرض سلام و ادب خدمت استاد گرامی در شرح بیت مرا در منزل جانان اشکال این است که آیا دنیا را در لسان عارف میتوان منزل جانان خطاب کرد؟ آیا بهتر نیست منزل جانان را همان منازل سیر و سلوک در نظر گرفت؟ منازلی که به سوی جانان باید طی نمود؟ چون سالک به هر منزلی که برسد به آن انس میگیرد و دوست دارد متوقف شود ولی ندای استاد یا ندای الهی به او نهیب میزند که حرکت کن هنوز راه زیادی در پیش است به قول مولوی: من غلام آن که او در هر رباط / خویش را واصل نداند بر سباط / بس رباطی که نباید ترک کرد/ تا به مسکن در رسد یک روز مرد یا همان داستان مرحوم علامه و دیدن حوری که دوست داشت به آن نظر کند ولی طبق دستور مرحوم آقای قاضی صرف نظر کرد ۲

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این که می‌فرمایید حرف خوبی است عمده آن است که سالک متوجه باشد «صد هزاران منزل است این بارگاره» اگر هم منزل جانان را دنیا بگیریم به اعتبار آن که در آن منزل، جانان، خود را در مظاهر آیات می‌نمایاند. موفق باشید